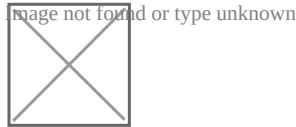
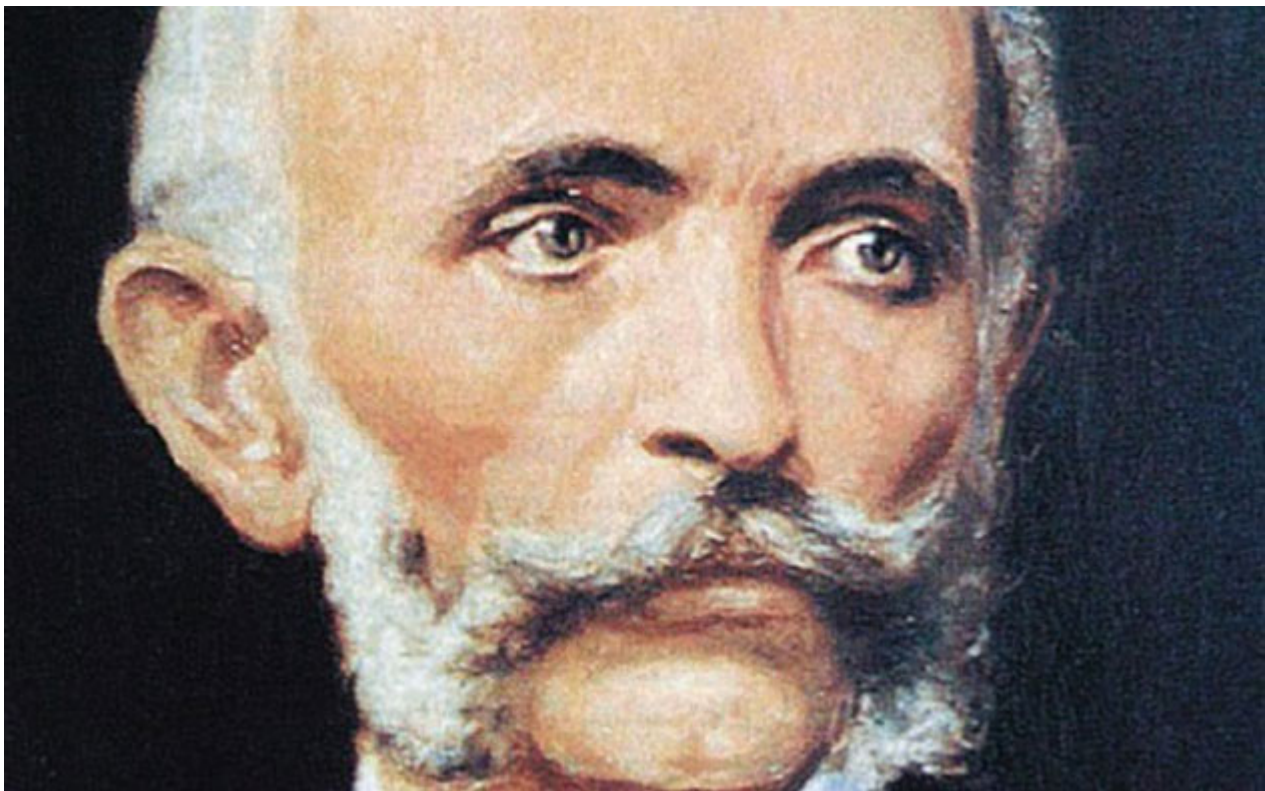

Ο κορυφαίος των ευεργετών: Κωνσταντίνος Ζάππας (1813-1892)

/ [Πεμπτουσία](#)

Ο Κωνσταντίνος Ζάππας γεννημένος στο Τεπελένη της Βορείου Ηπείρου το 1883 ορφάνεψε από πατέρα νωρίς και διδάχθηκε τα πρώτα γράμματα στο ενοριακό σχολείο της πατρίδας του. Σε ηλικία μόλις 14 ετών, μετέβη στην Παραμυθιά στον εξαδέλφο του Αναστάσιο Ζάππα, όπου εργάστηκε για δύο χρόνια. Στη συνέχεια και ύστερα από πρόσκληση του άλλου εξαδέλφου του, Ευαγγέλη, μεταβαίνει στη Ρουμανία, προκειμένου να τον βοηθήσει στις εκεί ενασχολήσεις του. Γίνεται πολύτιμος βοηθός και συνεργάτης του, δημιουργεί μαζί του έναν βαθύ πνευματικό δεσμό και ενώνουν τα ιδανικά τους.

Ευαίσθητος, αφοσιωμένος, ειλικρινής και έμπιστος, αγάπησε τη γη, όπως και ο Ευαγγέλης και εργάστηκε αποκομίζοντας άφθονους υλικούς και πνευματικούς καρπούς. «Ας καλλιεργούμε τη γη με όσες δυνάμεις μας έδωσε ο Θεός» έλεγαν ο Ευαγγέλης και ο Κωνσταντίνος Ζάππας, οι οποίοι έγραψαν τα ονόματά τους με

χρυσά γράμματα στο πάνθεον των ευεργετών, με δωρεές γνωστές αλλά και άγνωστες έως σήμερα.

Ο Κωνσταντίνος μετά τον θάνατο του εξαδέλφου του αυξάνει την περιουσία τους και αφοσιώνεται στην πιστή υλοποίηση όσων περιέλαβε στη διαθήκη του ο Ευαγγέλης. Μετριοπαθής, μεθοδικός, ερωτευμένος με την πατρίδα και με βαθιά χριστιανική πίστη, παρακολούθησε εκ του σύνεγγυς τις εργασίες για την ανέγερση του Ζαπείου, τις οποίες στήριξε οικονομικά, όπως προέβλεπε η διαθήκη του Ευαγγέλη. Το 1888 τελούνται μεγαλοπρεπώς τα εγκαίνια του Ζαπείου, παρουσία του βασιλιά Γεωργίου Α' και του πρωθυπουργού Χαριλάου Τρικούπη.

Ο Κ. Ζάππας έθεσε και άλλους στόχους, πέραν εκείνων που είχε αναδείξει ο εξαδέλφος του Ευαγγέλης. Ίδρυσε σχολεία και ιδρύματα στο Λάμποβο, στην Ανδριανούπολη, στις Φέρες αλλά και το περίφημο Ζάππειο Παρθεναγωγείο στην Πόλη. Έπειτα από βραχεία πνευμονική ασθένεια, απεβίωσε σε κωμόπολη της Νότιας Γαλλίας στις 20 Ιανουαρίου 1892. Η σορός του μεταφέρθηκε στο Μπροστένι όπου και τάφηκε.